

zwemster van de allerhoogste klasse, die uitblonk bij het zwemmen op de rug en op de borst. Op de 100 meter rug verbeterde Zus Braun het wereldrecord en behaalde na een uiterst spannende finale de Olympische titel. Op de 400 m. vrije slag werd ze tweede.

Al deze prachtige resultaten spraken tot de verbeelding van de Nederlandse bevolking en de propaganda voor het zwemmen gedijde daarbij op heel bijzondere wijze. „Woorden wekken, doch voorbeelden trekken” en iedereen wilde zwemmen leren. Mevrouw Braun genoot...

Nu moet men niet denken, dat Ma Braun al haar krachten op de beide genoemde uitstekende zwemsters concentreerde. Zij leidde en instrueerde er dozijnen, niet alleen vrouwen, maar ook sommige zwemmers, doch hoewel er vele van die sportslui zich zeer onderscheidden, bereikten niet allen de hoogste sporten van de zwemladder. Toch waren er ook grote uitblinkers bij, zoals bijv. de dames Truus Baumeister en Cor Kint. De laatste heeft nog altijd het vermaarde wereldrecord op 100 meter rug op haar naam staan, dat ze een kleine 20 jaar geleden vestigde. Het is het ideaal van de grootste zwemsters van de wereld om dit fameuze record te breken, doch het is hun tot nu toe niet gelukt, zelfs niet bij de laatste Olympische Spelen te Melbourne...

Haar meest beroemde pupil is geweest Rie Mastenbroek, die in 1936 bij de Olympische Spelen te Berlijn zovele prachtige successen heeft behaald, dat die alleen maar te vergelijken zijn bij de prestaties van mevrouw Fanny Blankers-Koen in 1948 te Londen op atletiekgebied. Rie Mastenbroek, die door mevrouw Braun uiterst zorgvuldig was voorbereid, behaalde te Berlijn niet minder dan 3 gouden medailles en één zilveren. Alles wat mevrouw Braun aan toewijding en geestdrift bezat, wist ze op haar leerling over te brengen en deze reageerde daarop met een elan, dat alle verwachtingen overtrof. Op de middag dat het laatste nummer van de zwemwedstrijden – de 400 meter vrije slag – aan de orde kwam, sprak ik mevrouw Braun en ik waagde het mijn twijfel uit te spreken of het Rie Mastenbroek na al die vermoeiende dagen wel zou gelukken ook dat nummer nog binnen te halen. Ze keek me verbaasd en enigszins vernietigend aan en zei slechts: „Maar, Menéer, hoe kunt U, ... natuurlijk wint ze”. Ik zweeg, ietwat beschaamd, bij zulk een onwrikbaar vertrouwen. En Rie Mastenbroek won...